

hundeafgift for så vidt angår områder, der var berørt af ændringer i den kommunale inddeling.

Ved lov nr. 205 af 21. maj 1969 om ændring af lov om hunde blev de gældende regler om registrering af hunde og betaling af hundeafgift ophævet. Om baggrunden for lovforslaget fremgår følgende af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 1968-1969, Tilæg A, spalte 3028-3031:

»Efter lovens § 2 påhviler det besidderen af en anmeldelsespligtig hund at svare en nærmere fastsat årligt afgift, der tilfalder kommunen. Størrelsen af afgiften afhænger bl.a. af, om besidderen er bosat i en købstad eller en sognekommune. Gennemførelsen af kommunalreformen ville således under alle omstændigheder have gjort det nødvendigt at ændre afgiftsreglerne.

Førelsen af hunderegistrene, udlevering af hundetegn og opkrævning af afgift påfører politiet og sognefogderne en ikke ubetydelig arbejdsbyrde. Også for hundeejerne medfører løsning og fornyelse af hundetegn en del besvær. På denne baggrund har justitsministeriet i samarbejde med Foreningen af politimestre i Danmark overvejet, om det vil være muligt at ophæve den gældende ordning, således at registreringen af hunde afskaffes og hundeafgiften bortfalder.

Bestemmelserne om anmeldelse og registrering af hunde har til formål at skaffe det fornødne grundlag for opkrævning af hundeafgiften. Herudover tjener de gældende regler til identificering af omstrejfende eller skadevoldende hunde og til kontrol med, at den lovpligtige ansvarsforsikring for hunde er tegnet, jfr. lovens § 15, stk. 2.

Af forarbejderne til den gældende lov og tidligere love fremgår, at hovedformålet med hundeafgiften har været at begrænse hundeholdet. Under hensyn til det forholdsvis beskedne beløb, som afgiften nu udgør i forhold til de samlede udgifter ved hundehold, er der næppe grund til at antage, at afgiften har nogen væsentlig betydning for størrelsen af hundeholdet. Der kan i denne forbindelse henvises til, at der ikke efter den forhøjelse af afgiften, som blev gennemført ved lov nr. 194 af 12. juni 1962, skete nogen nedgang i antallet af udleverede hundetegn. Antallet har siden 1960 år for år vist en jævn stigning. I 1967 udleveredes ca. 341.000 hundetegn. Hvis afgiften effektivt skulle medvirke til en begrænsning af hundeholdet, måtte det forudsætte, at af-

giften blev væsentligt forøget. En sådan forøgelse er der efter justitsministeriets mening ikke grundlag for at søge gennemført.

.....

Med hensyn til lovforslagets finansielle konsekvenser bemærkes, at hundeafgiften, der som foran nævnt tilfalder kommunerne, i 1966 for hele landet beløb sig til ca. 3.300.000 kr. Udgifterne til registre, kartoteker, bekendtgørelser og lign. samt vederlag til sognefogederne, som efter den gældende lovs § 7 skal udredes af kommunerne, udgjorde samme år ca. 138.500 kr.«

Bestemmelserne om ophævelse af registreringen af hunde og hundeafgiftens bortfald trådte i kraft den 1. januar 1970.

Ved lov nr. 335 af 14. maj 1992 om ændring af lov om hunde indførtes den gældende mærknings- og registreringsordning for hunde født efter lovens ikrafttræden den 1. januar 1993. Ordningen indebærer en pligt for besidderen af en hund til at sørge for, at hunden fra den er fire måneder gammel, mærkes og registreres. Politiet har endvidere ved lov nr. 385 af 28. maj 2003 fået mulighed for at lade ikke-mærkede hunde mærke og registrere for besidderens regning.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at Dansk Hunderegister over for Justitsministeriet har oplyst, at der den 7. januar 2004 var 485.000 registrerede hunde i Danmark.«

Spm. nr. S 2191

Til justitsministeren (16/2 04) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om man finder den eksisterende dyreværnslov tilstrækkelig til at beskytte dyr mod seksuelle overgreb i Danmark?«

Begrundelse

Seksuelle overgreb på dyr er et stigende problem i Sverige, så svenske dyrlæger nu kræver, at seksuel omgang med dyr bliver forbudt ved lov. I Danmark er sodomi ikke ulovligt, men derimod er en grovere uforsvarlig behandling af dyr ulovlig. Hvis man imidlertid ikke kan bevise, at dyret har lidt overlast – sker der ikke mere i sagen.